

kelenföldi evangélikus

hírlevél

1.

xxv. évfolyam

2021. tavasz

Istennel | hittel | szeretettel | szolgálattal

„...újjászült minket (...) feltámadása által élő reménységre” (1Pt 1,3)

Húsvét elmarad(hat), de...

„Az idei húsvét is elmaradhat” – olvasom az ostoba, lélekmérgező bulvárcímet, amiben persze megbújik némi részizagság. Már tavaly sem ülhattuk meg „szokott” módon a sonka, a tojás és a locsolkodás „ünnepe”. Erre most is kevés az esélyünk. Akkor hát indokolt a szorongó önsajnálát, a pesszimizta félelem? Kutatók megállapítása szerint az emberi agy úgy tapad a félelemre, mint a tépőzár. Ferenc pápa a pesszimizmust általunk (!) becsukott ajtóhoz hasonlítja, amit félünk kinyitni, nehogy valami újat találjunk a küszöbünkön...

Pedig a közelgő Ünnepe öröme nete éppen arról szól, hogy kitarul az ajtó, megnyílik a sír: Ő nincs itt, feltámadt, elöttetek megy! Lehet, hogy az idén sem lesz még hagyományos húsvétünk, de Krisztus 2021 járvány sújtotta tavaszán is feltámadott, élő Úr! A John Lennon által (is) megfogalmazott profán evangélium ma is vigasztal „A végén minden rendben lesz. Ha nincs rendben, akkor az még nem a vég.” Jézus feltámadása nem csupán egyéni, hanem csapatgyőzelem, amennyiben Hozzá tartozunk, egy csapatban játszunk. Ahogy Scholz László húsvéti éne-

ke hirdeti: „a Győző életet kínál győzelméből ma néked.”

Richard Rohr, ferences író *Az egyetemes Krisztus* című könyvében meglepő egyszerűséggel így vall a feltámadás misztériumáról: „A feltámadás mindössze a megtestesülés logikus végkövetkeztése. Ha Isten lakozik az anyagban, akkor magától értődő módon hihetünk a test feltámadásában.”

Minderről éppen a kelenföldi gyülekezetnek talán nem is kell többet írnom. Hiszen oltárképünkön a minket, mai Tamásokat is kereső, és féltő szeretettel magához ölelő feltámadott jó Pásztor tekintetével szembesülhetünk. Reméljük, minél hamarabb nem csupán virtuálisan, online, hanem újra személyesen, élőben találkozhatunk az Élővel templomunkban!

Az idei „megszokott” húsvét ugyan elmaradhat, DE a Feltámadott nem marad el mellőlünk! Ő velünk vándorol a halál árnyékának völgyében is, és újra élvezet az Élők - Kelen - földjére :-)

☞ GÁNC S PÉTER

Otthon, mégis együtt

interjú Asztalos György presbiterünkkel

Három évvel ezelőtt kezdte meg Asztalos György presbiterünk a missziói munkatársi szolgálatát. Ezekről az évekről és személyes tapasztalatairól beszélgettünk.

- **Hogyan írta át a járvány a missziós terveidet?**

- Röviden vázolom, milyen volt a missziói szolgálat a járvány előtt. Amikor három évvel ezelőtt a gyülekezeti missziói munkatársi szolgálatomat megkezdtem, akkor főként arra éreztem elhívást, hogy a gyülekezet tagjait otthonukban meglátogassam. Természetesen

előzetesen telefonon vagy e-mailben megkerestem őket, és időpontot kértem egy személyes látogatáshoz.

- Volt, aki elhárított azzal, hogy családi vagy más nehézség miatt most nem alkalmas a látogatás. Később megismételve a kérést, általában megint hasonló volt a válasz.

- Előfordult, hogy értetlenségét fejezte ki valaki, hogy hiszen neki nincs szüksége egy ilyen látogatásra, miért nem fordulok azokhoz, akiknek van.

- Volt, aki azt kérte, ne egyedül menjek, és hálás vagyok társamnak, aki ilyenkor készségesen elkísért, hogy ez ne legyen akadálya a látogatásnak.

- Akik fogadtak, ők is többnyire a „formálisan vallásos” kategóriába tartoztak, noha szerepeltek a gyülekezet névjegyzékében.

Nem ítélek, küldő Uramra bízom további életútjukat. Esetleg felveszem az imalistára, hogy később is imádkozzam értük.

A látogatás legelején mindig megkérdeztem, hogy szabad-e imád-

kozni. Ebbe a meglátogatott általában nem szokott bekapcsolódni, esetleg váratlanul is éri, és ez nem baj. Nagy öröm viszont, ha csatlakozik valaki a háziak közül az imádságomhoz. Ezzel szeretném segítségül hívni a küldömet, Jézus Krisztust, és tudatosítani a háziakban is, hogy akinek a nevében jöttem él, és maga is jelen van a beszélgetésünkön.

Ezután udvariasan, de azért határozottan igyekszem a beszélgetést mélyebb lelki kérdések felé terelni, miközben vendéglátóm a felekezeti körülmények, az egyházzenei kötődés, más gyülekezetekhez és felekezetekhez fűződő kapcsolatait, és egyéb kevésbé „veszélyes” témákról beszél. Egy szűk óra alatt – ha szóhoz jutok – bizonysgot teszek Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról, elmondok néhány alapvető ígét a megtérésről, az újjászületésről, és egy evangéliumi igehirdetés-kötetet, meg egy hírlevelet adok ajánlékba, hívom az alkalmakra, majd elköszönök. Természetesen – ha nem is minden esetben – előfordul, hogy testvérként tudtunk beszélgetni.

Ezenkívül más megkeresésekben is részt vettem; keresztelők, konfirmációk évfordulóit alkalmá-

ból ajándék átadása, vagy meghívó kézbesítése (szintén többségében a gyülekezetekhez „lazán” kötődő családok esetében). Az ügynevezett „közös istentiszteletek” vasárnapjain az elmaradt reggeli istentiszteletre jövőket a templom előtt igyekeztem fogadni, és hívni őket fél tizenegyre – szintén kevés eredménnyel. Bizonysgtételre, imádkozásra ritkán adtak alkalmat, inkább sietve távoztak.

Nos, ezek a szolgálati lehetőségek 2020. márciusától teljesen megszűntek, de nem akarom emiatt egyedül a járványt okolni. Tudom, hogy sok minden az én mulasztásom, gyávaságom, hűtlenségem, bűnöm miatt maradt abba. Kérem, és remélem az Úr bocsánatát ezekre.

Azóta telefonon olykor felhívok egy-egy gyülekezeti tagot, de inkább csak ismerőseket, hiszen a fent leírt beszélgetéshez hasonló szinte lehetetlen telefonon megvalósítani.

- Hogyan jött a különböző online imakörök ötlete?

- Az első telefonos gyülekezeti imakört 2020. április 2-án tartottuk. Ötletre szinte nem is volt szükség, adva volt a havi első csütörtöki imaóra. Mivel személyesen nem lehetett, helyette telefonon imádkoztunk együtt. Győriné Irénke korábban is beszámolt arról, hogy egy-egy távoli testvérrel olykor a telefon segítségével imádkozik, és az is előfordult, hogy valamilyen aggasztó hírről telefonon velem beszélve is azt javasolta, hogy most rögtön imádkozzunk együtt. Most már lassan egy éve minden csütörtökön megtartjuk a kört, sőt további tagokkal bővülve két egymás utáni háromnegyed órás alkalmat tartunk összesen kb. tízen. A folyamatosságot Misura Tibor lelkészünk, és felesége, Mária képviseli. Áldások, melyeket tapasztaltunk:

- Olyan idős, vagy távol élő testvéreink is újra részt tudnak venni, akik a gyülekezeti te-

rembe nem tudtak eljönni.

- Új testvérek csatlakoztak, olyan is van, akit nem tudok magam elé képzelni, mert csak a nevét és a telefonszámát tudom, de imádságaiban mi is gyönyörködhetünk.

- A velünk imádkozók közül többen magányosak, terheket, betegségeket hordoznak, szereteteik megtérését várják.

A presbiteri imaközösség összehívását alig két héttel később kezdtem. Hála Istennek a presbiteriumból többen fontosnak tartják ezt a szolgálatot, és rászánnak hetenként 45 percet a közös imádságra. A meghívót egy-két nappal előbb küldöm ki minden presbiternek, az Útmutató keddi napra kijelölt egyik igéjéből választva. Nyáron, az első hullám végén abahagytuk, és novemberben kezdtük újra. Vannak rendszeresen részt vevők, és néhányan, akik ritkábban, összesen 9-en voltunk, akik már legalább egyszer bekapcsolódtak.

- Milyen eszközöket tudtál alkalmazni a kapcsolattartásra?

- A csütörtöki gyülekezeti imakör esetében a telefonos konferenciahívást választottam, mivel az ide bekapcsolódó testvérek egy

része idős, talán nincs is számító-gépe. Ennek a módszernek hátránya, hogy egy időben legfeljebb öt vonalat kapcsolhatok össze, akik velem együtt hatan saját telefonjukon hallják egymást.

- Volt-e előzménye ezeknek az alkalmaknak?

- A havonkénti gyülekezeti imaórához éppen 25 éve csatlakoztam. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy Győriné Irénke néni azóta is hűségesen vezeti ezt a közösséget, és lelkészeink felváltva vettek részt rajta. Éppen a napokban voltam tanúja, hogy nemcsak leírja és elküldi a bevezető áhítat szövegét (a lelkészeknek is), hanem a számítógép nélkülieknek egyenként telefonon felolvassa már előző nap.

A presbiteri imaközösséget 2013-ban az akkori gyülekezeti válság idején kezdtük tartani a gyűlések előtt, akkor még természetesen személyesen.

- Hogyan alakul a keddi presbiteri imakör?

- A presbiteri imaközösséget számítógépes videokonferencia alkalmazás segítségével tartjuk. Általában ezt a sorrendet követjük nemcsak a presbiteri, de a gyüle-

kezeti imakörben is: ének, bevezető áldás (pl: Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól), bevezető imádság, rövid beszélgetés a kijelölt ígéről, kikért, milyen ügyekért, alkalmakért imádkozunk, közös imádság, Mi Atyánk együtt, lassan, tagoltan, záró áldás (pl. az ároni áldás). Ne érezzük kínosnak, ha valaki hosszabban imádkozik, hanem figyelemmel és türelmesen hallgassuk, és együtt mondjunk a végén áment. A csöndet se restelljük!

Ugyancsak természetesen fogadjuk, ha valaki jelen van ugyan, de hangosan egyáltalán nem imádkozik. Évekkel ezelőtt volt a havi csütörtöki imaóráinknak egy kedves résztvevője, aki - emlékezetem szerint - soha nem imádkozott hangosan, esetleg egy éneket javasolt az alkalom végén, mert gyönyörű hangja volt, és a Lutherániában énekelt. Már régen elhunyt, de ma is emlékszem rá.

- Számodra miért fontos az imaközösség, mi ennek a szerepe egy gyülekezet életében?

- Az imádkozás a hívó élet legzetvétele. Jézus nem a közös imádságot kárhóztatja, hanem a képmutatást, és ettől valóban óva-

kodnunk kell. De a gyülekezetnek, egy bibliaórai közösségnek, egy presbitériumnak igenis szabad, sőt kötelező közösen is imádkozni. Jézus többször mondja: Imádkozzatok!

- Van-e olyan megtapasztalásod, amikor úgy érezted, Isten csodálatos módon meghallgatta a közös könyörgéseidet?

- Említhetem az ima csodás meghallgatásának, amikor Cegléd-ről hazafelé a gyülekezeti busz kereke leszakadt. Nem imádkoztunk előzőleg kifejezetten azért, hogy ne szabaduljon el a kerék, vagy ha már elszabadul, senkinek ne történjék baja, de nem lett: az Úr megmentett bennünket. Tavaly, év végén átélhettük azt is, hogy a kis újszülött, aki rögtön születése után súlyos életmentő műtéten esett át, meggyógyult. Nem tudhatjuk, hogy akkor is így történt volna, ha nem imádkozunk rendszeresen érte.

- Kicsit személyesebb területre terelve a szót. Melletted ülve, egyik unokád is bekapcsolódott már az imakörbe. Talán nem mindenki tudja a gyülekezetből, hogy feleségedet és Téged egyre népesebb család vesz körül. Nincs nagyobb

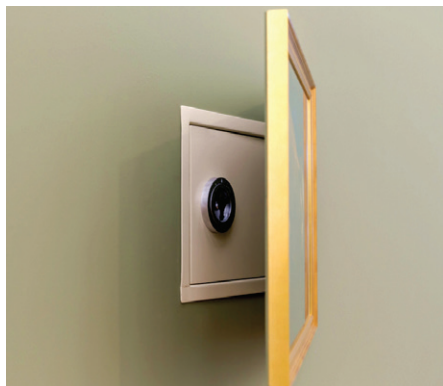
öröm annál, mint ha egy nagyszülő az imaközösséget a gyermekeivel, unokáival együtt is megélheti. Hogyan valósul ez meg a Ti életetekben?

- Valóban nagy öröm számomra, ha közös bibliaolvasás, imádkozás lehetősége adódik gyerekeinkkel, unokáinkkal. Mivel nem lakunk együtt, erre olyankor kerülhet sor, ha egy közös családi hétvégén vagyunk együtt, vagy nálunk vacsoráznak, nálunk alszanak. Én büszkén imádkozom értük naponta, hogy mielőbb mind Jézus Krisztus követői, az Isten országának boldog polgárai lehessenek.

Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tártjátok fel kéréseiteket Isten előtt (Fil 4:6) - ezzel az igével szeretném biztatni a testvéreket, hogy alakítsanak hasonló közösségeket, vagy csatlakozzanak hozzánk (különösen a presbiteriben van bőven hely)!

☞ AZ INTERJÚT KÉSZÍTETTE:
HARMATI CILI

„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény bujdosókat, ha mezítelen látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!” (Ézs 58,6-7)

1. KINCSGYŰJTÉS

Van-e a világon százszázalékosan biztonságos hely? Elsőre talán egy széf jut az eszünkbe, mely nemcsak hogy feltörhetetlen, de befalazva mozdíthatatlan is! Ismerjük azonban, s nem csak a ponyvaregényekből a mackófeltörőket, akik előtt nincs akadály! Nincs az a kód vagy zár, melyet fel ne törnének.

Ugyanezt tapasztalhatjuk a számítástechnika világában is. Leveleinket, személyes adatainkat különböző jelszavakkal őrizzük, szervereken tároljuk és elzárjuk mások elől. Ám mindenki tudja

jól, a világhálón a hekkerek előtt aligha van akadály...

Jézus a Hegyi Beszédben tanít bennünket egy minden tekintetben biztonságos helyről! Igaz, ez nem itt a földön leledzik, hanem fent, az ő mennyei Atyja országában. Így olvassuk: *Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsda nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el* (Mt 6,20).

De vajon milyen kincsekről beszél Megváltónk? Feltétlen olyanokról, melyek örömet szereznek a mennyei gyűjtőhelyen. Ezek a kincsek az irgalmasság és könyörület tettei. Az utolsó ítélet jézusi példázatának summája így hangzik: *Valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg* (Mt 25,40).

Minél többet gondolkodunk, annál világosabb lesz, hogy e mennyei kincs nem más, mint az egymás iránti jézusi szeretet, mely kitárja a látóhatárt! Ahol ez konk-

retizálódik, nemcsak hogy mennyei kincseket gyűjt magának az ember, hanem szívbeli örömet is – ott, ahol valósággá vált.

A böjt igazi alkalom az elcsendesedésre, önvizsgálatra, Istenkeresésre és Krisztusra figyelésre. Természetesen – evangélikusként – mi is tehetünk fogadalmakat, lemondhatunk valamiről, mi több, tartózkodhatunk bizonyos szokásainktól. Ez azonban sose legyen öncélú! Lemondásunk úgy segíthet a mennyei kincsek gyűjtésében, ha az általa nyert drága időt Istenre és Megváltónkra való figyellel: igeolvasással, igehallgatással és imádsággal töltjük. Áldott böjti időszakot kívánok a kedves testvéreknek ebben a még tartó, s már a tavalyi böjtben ismertté vált rendkívüli helyzetben.

☞ BLÁZY ÁRPÁD

2. SZEMÉLYES ÚTSZÉLI KERESZTEK SÓHAJA

Minden egyes alkalommal lelassítok az autóval, ha egy-egy személyes keresztet látok az út mellett. Valahogy az az érzésem, mintha azt jeleznék ezek a keresztetek, hogy lassítani kell, mert az élet drága. Minden egyes kereszt

egy-egy balesetben elhunyt emlékéket őrzik, de az emlékezésen túl tudatosan felkavarja az embert ott legbelül, és felteszi a kérdéseket: Miért pont neki kellett meghalnia? Hova száguldok, amikor várnak rám otthon? Kié lesz a következő kereszt? Milan Kunderának, a világhírű cseh írónak van egy számomra oly kedves könyve, melynek ez a címe: *Lassúság*. Kundera a műben összefüggést talál a lassúság és az emlékezés, valamint a gyorsaság és a felejtés között. Azt gondolom, nagyon igaza van. Az emlékezéshez lassúság, az emlékezéshez idő kell. Az emlékezéshez le kell lassulni, az emlékezéshez időt kell rabolni, méghozzá saját magamtól. „*Lassíts le egy percre ember, leelőzted magad!*” – írja Kiss Tibor az egyik dalszövegében, rámutatva ezzel korunk talán legnagyobb kísértésére, a rohanásra. Le kell lassulni, mert lelassulás nélkül nincsen szinkron, nincsen harmónia, és nincsen emlékezés sem. Csak a lelassulás művészetének elsajátítása adhat esélyt arra, hogy valami tényleg történjen velem egy-egy útszéli keresztnél, a nagypénteki keresztnél, a húsvéti keresztnél.

Ünnepre készülünk, a feltáma-

dás ünnepére, mely ünnep csak akkor, és csak úgy tud igazán hatni, megérinteni, felkavarni, átmosni, megtisztítani, ha előkészítjük azt. Ha adunk időt és teret a felkészülésre. Ne rohanjunk át rajta, mint ha nem történt volna semmi! Ha kísért is minket a rohanás, merjük azt mondani: távozz tőlem! 2021 böjtje most van! Éljük vele! Engedjük, hogy gyógyítson! Hiszem és látom, hogy van mit gyógyítani! Ebben segíthet nekünk az a Názáreti Jézus, aki egy új dimenzióba emelte a böjtöt. Ne menjünk el a böjt mellett, mint ahogyan sokan cinikusan mennek el egy-egy útszéli kereszt mellett! Álljunk meg, legyünk csendben, merjük megszólítani Őt! Ne rohanjunk, vagyis ne felejtsünk! Lassuljunk le, vagyis emlékezzünk! Ezt suttoják az útszéli személyes keresztetek is. De ahhoz, hogy meghalljuk ezt a sóhajt, közel kell menni a kereszt-hez. Lelassulva. Óhózzá lassulva.

☞ GÁNC S TAMÁS

3. ÚTON

Mózes azt mondta: „Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!” (2Móz 33,15)

A böjti időszak olyan, mint egy nagy út, amit szeretnénk megten-

ni, de nem siettethetjük az „oda-érést”. Nem szállhatunk be egy taxiba, vagy fel egy vonatra, ezen az úton gyalog kell végigmennünk, lépésről lépésre. Sokan nekivágnak évről évre a böjti útnak, de ez igazán egy olyan belső „utazás”, ahol az egyetlen igazi útitársunk csak Jézus Krisztus lehet.

Mózeset Isten arra hívta, hogy új haza és új élet felé vezesse a választott népet. Mózes nagy feladattal áll szemben, amelynek már az elején beismeri, hogy *egyedül nem fog menni*. Hogy Isten nélkül, ha lehetne sem lenne érdemes elindulni, sem a böjti utunkra, sem életünk bármely más útjára, vállalására. Mert mondhatja valaki, hogy nem hisz Istenben, hogy nem akar tudni Istenről, lehet hátat fordítani, de attól még nem változik meg az a tény, hogy Isten mindenhol ott van. Az ember nemcsak vele, hanem benne él. Mózes felismerésében pedig benne van a ragaszkodás, és a tisztánlátás abban, hogy szükségünk van nemcsak Isten vezetésére, hanem a jelenlétére is. Nemcsak azért, hogy sikerüljenek dolgok, hanem azért, mert Vele lenni jó.

Az életünk során újra és újra újra kelünk, magánemberként és a gyülekezet közösségével is. Ho-

gyan indulunk neki mindennek, mi van a szívünkben? Mózes elhívásakor érzi, hogy az előtte álló út és feladat meghaladja erejét. És Isten erre az Ószövetség egyik legszebb mondatát válaszolja: „Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek?” Megnyugtat minket az az ígéret, hogy Isten ott lesz velünk a mindennapi vállalásainkban, és ott lesz velünk a böjtünkben is? Ott lesz velünk a Golgota felé tartó úton, ott lesz velünk az önmagunkba nézés pillanataiban is, ott lesz velünk, ha összeroskadunk a terheinktől és a bűneinktől. Ott lesz és felelem, és Jézus Krisztus keresztje felé fordítja a tekintetünket. „Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek?”

Nemcsak azért, hogy túléljük a nehéz helyzeteket, nemcsak azért, hogy jól döntsünk, hanem azért is, mert Istennel járni jó. Mert Isten közelsége szeretet, békesség, böjtben és azon túl is. Ámen

☞ MOLNÁR LILLA

4. SZEMEM AZ ÚRRA NÉZ SZÜNTELEN

Ködösek a napjaink, a heteink, a hónapjaink. Sőt, az elmúlt egy évet is a sötét felhők sokasága jellemezte.

Mikor a zsidóság a pusztában vándorolt az ígéret földje felé, folyamatosan ehhez hasonló szürke felhőkkel kellett megküzdenniük a szívükben. Ott volt bennük az állandó bizonytalanság: vajon mi lesz velünk most? Vajon van-e kiút a veszélyes, végtelen pusztából? Vajon tényleg eljöhete-e a szabadság, tényleg eljöhete-e az, hogy az ígéret földjén lehetünk?

Az egyiptomi fogságból való szabadulás kezdete óta Isten éjszánként látványos tűzoszloppal vezette a népet. Bármikor merültek is fel ezek a kételyek bennük, az éjszaka sötétségében és csendességében mindig ott volt ez a tűzoszlop, ami mutatta az irányt. Ami emlékeztette őket arra, hogy mit tett velük Isten és mi az, ami még előttük áll.

A böjti időszak közepének, a harmadik vasárnapnak felirata a következő: Szemem az Úrra néz szüntelen. Életünk nehézségeiben és mélységeiben is jelen van Isten tűzoszlopa, világossága, ami minket is megerősít, számunkra is erőt ad. Törekedjünk arra, hogy ezt észrevegyük, hogy szüntelen Őrá nézzünk.

Imádkozzunk! Istenünk, aki a világosság forrása vagy, sokszor

felnyitod a szemünket, hogy átlásunk zavaros ügyeken, hogy hinni merjünk, dacolva minden bizonytalansággal. Hadd lássuk azt a fényt, amely Krisztusban ragyog, és minden éjszakát elűz! Ő a mi világoosságunk mindörökké. Ámen.

☞ NAGY SZABOLCS

5. PILINSZKY JÁNOS: LUKÁCS MARGÓJÁRA (részletek)

„Mikor Jézus asztalhoz ül, már első szavával elárulja szeretetét: “Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát...” Az utolsó alkalom felmenti minden további “halogatás” alól; többé nincs miért “türtőztetnie” magát. Végre bevallhatja örök vágyakozását, hogy velünk lehessen. S hozzáteszi: “...mielőtt szenvedek”. E kettő ugyan is egy. Minden szeretet tragikus;

nincs szeretet tragédia nélkül. És Istennek még csak választása sincs, hogy elfogadja a szeretetet, vagy elutasítsa a tragédiát, mivel ő maga a szeretet. Innét az alázatos, szinte bebocsátásért és elfogadásért könyörgő “intonálás”, az egyedül lehetséges Isten szájából: “Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát...” (...) Minden szeretet tragikus a földön. S fordítva is: szeretet nélkül nincs tragédia. Szeretet nélkül az élet lehet szenzációs és unalmas, értelmes és értelmetlen, de sohasem tragikus. A szeretet nem arra való, hogy a szenvedést föloldja. Épp ez a szeretet titka. Egyedül szeretve tapasztalhatjuk meg a halál végleges tragikumát, s az öröklét realitását. Élet és halál, öröm és szenvedés egyedül szerető szívek számára valóság. (...) Az utolsó vacsora az isteni “sűrítés” csodája.”

HAJNALI GONDOLATOK – DUNA TV (5.50-KOR)

MÁRCIUS 2. – NAGY SZABOLCS

MÁRCIUS 11. – MOLNÁR LILLA

MÁRCIUS 15. – BLÁZY ÁRPÁD

MÁRCIUS 22. – GÁNC S TAMÁS

ÁPRILIS 4. – GÁNC S TAMÁS

ÁPRILIS 10. – BLÁZY ÁRPÁD

Kaleidoszkóp

Tükörcserepek a Fővárosi Protestáns Kántorátus 25 évéből

A gyülekezet online felületein jelen lévőek és hetilapunk olvasói a jubileum felvezetéseként már bőséges olvasnivalót kaptak a témában – kérésre néhány szempontot hadd tegyek még itt is hozzá a történethez.

Kihagyhatatlan részletek

A karanténidőszakban a gyülekezeti videókból is jobban megismert együttes 1996. február 4. óta a tanév minden vasárnap estéjén többszólamú énekével vezet közös zsoltaozó istentiszteletet templomunkban. „Közös”, hiszen

a gyülekezet aktív bekapcsolódása az imádság folyamatába kulcsfontosságú. Szolgatársaink a lelkesek – Schulek Matyi bácsitól Rezessy Miklóson át a legifjabb nemzedékig – és az énekesek, akik akár csak néhány alkalommal, vagy évek hosszú során át megtapasztalhattak itt valamit Isten titkaiból. Az itt megfordult, 100 fő feletti énekescsapat tág ölelésű, születési idejük 1945 és 2002 közé esik. Bence Gábor alapítókarnagy huszonkét évig vezette az együttest: mintegy 800 kelenföldi vespera valósult meg a keze alatt.

A 25 éves hálaadó alkalom énekesei

A lényeg

A szolgálat során vérükké vált az egyházi év ritmusa: nemcsak a jól ismert nagy ünnepekkel, hanem megannyi apró részletével, teológiai hangsúlyával. Fülünkbe csengenek az egyes ünnepekhez kapcsolódó emblemikus művek, a 25 év alatt elhangzott 450 önálló mű kiemeltebb darabjai.

A vasárnapi igehallgató is gyakran megfigyeli, hogy az ó- és újszövetségi, levélbeli igék hogyan kapcsolódnak egymásba, az ünnep énekével együtt kaleidoszkópként kirajzolva az adott vasárnap képét. Az igehirdetésre ráfelelő ének(vers) szövegét is jól tudjuk kapcsolni a prédikáció gondolataihoz. Az esti alkalmakon még több tétel szolgálja az ige kibontását: a motetták, a kórusművek választása természetesen az én igeértelmezésemet is tükrözi az adott pillanatban. Izgalmas, amikor a lelkész adott esetben egészen más logika alapján indul el az alapigéből, vagy éppen egyeztetés nélkül is maradéktalanul kapcsolódnak egymásba a zenei és prózai megszólalások.

Az alapítás ideje hetvenedvasárnap – nem tipikusan kiemelt ünnep. Mivel évről évre erre az időszakra esik az évfordulás ves-

Napzáró imaóra
a Nyitott templomok éjszakáján

perasorozat, tavaly erről írtam a záródolgozatomat az EHE egyházzenei pedagógus-továbbképzésén, vizsgálva a vasárnap teológiai magját, ige- és énekrendjét, a kapcsolódó feldolgozásokat és a gyakorlati, pedagógiai vonatkozásokat. A kevésbé látványos „ünnepek” finom összefüggéseiben elmélyülve válik világossá, hogy az üdvtörténet életünket egészében is meghatározó, nagy keretét az egyházi évben a hagyományok mentén részletekre lebontó folyamat minden elemében tartogatja a lényeg megragadásának lehetőségét.

Az ünnepi kötet (mely kérésre korlátozott számban kézbe vehető!) szerkesztői előszavában ezt írom: „alapító énekesként az évek során rengeteget tanulhattam elsősorban stílus- és repertoárismeret terén. Az együttes vezetőjé-

nek lenni azonban mást is jelent: egész héten foglalkoztat a vasárnap igerendje és az arra való zenei reflektálás. A megvalósítás sokféle gondja közt ez az igazi ajándék ebben a szolgálatban.”

☞ PAP KINGA MARJATTA

Online bibliára sorozat: Bibliakuckó

Lelkészeinknek, hittanárainknak és lelkes segítőiknek köszönhetően februártól minden szombaton bekukkanthatunk a Bibliakuckóba, amely zenével, imádsággal és egy-egy bibliai történettel örvendeztet meg a gyermekeket.

A sorozat nézői így nyilatkoztak a Bibliakuckóról:

„Hiányoznak a mindennapjainkból a közös alkalmak, találkozások. A szombathoz már hozzátartozik a Bibliakuckó, a gyerekek nagy örömmel várják mindig az újabb történetet, éneklést, közös imádságot! Sokszínű, szemléletes, köszönjük Mindenkinék!” Nádasi Violetta

„A Bibliakuckónak nagyon örültem, s a gyerekek is nyitottak voltak arra, hogy együtt megnézzük. Volt ének, amit Dani is ismert, s bekapcsolódott. Alkalmanként részt

Személyesen pedig még ennél többet is merek mondani: az ajándék mindannyiunk számára az, hogy az Úr házában lakhatunk minden időben.

vesz az imában is. Tetszik, hogy van a történethez illusztráció, s a hossza pont annyi, amit egy aktív ovis is kibír egyhelyben. Néhány ovis társunk anyukája hasonlóan nyilatkozott, miután megosztottam velük a programot.” Sulyok Petra

„Nagyon örülök, hogy minden héten egy újabb bibliai történettel ismerkedhetnek meg a gyermekeim, amiket ráadásul izgalmas képpel, bábokkal színesítenek az

előadók, így mindig szívesen ülnek a képernyő elé. A fülbemászó dallamokat néha később is dúdolják, vagy kérik, hogy „Hallgassuk meg megint Lillát és Szabit!”

Reméljük, hamarosan személyesen is összegyűlhetnek újra a gyermekek, de addig is köszönjük, hogy ilyen formában is gyarapodik a tudásuk!” Bodnár-Illés Zsófi
 “Szuper a könnyed műfaj, a játékoság, ami leköti őket, ugyanakkor roppant igényes és változatos. A gyerekek szerint pedig viccesek a dalok.” Portik Ágnes

„A fiaim iskolájában sajnos kapacitáshiány miatt nincs evangélikus hittan, én viszont fontosnak tartottam, hogy megismerkedjenek a korosztályuk számára fontos bibliai témákkal, ezért korábban a havonta szombatoként megtartott bibliaórákra jártak. Most pedig örömmel várják minden héten a Bibliakuckó követ-

kező részét. Megkérdeztem őket is, miért szeretik a Bibliakuckót. Robi (7) azt mondta, ő azért, mert számítógépen lehet nézni és jók a történetek, amikről szó van. Dani (9) szerint mindig érdekesek a történetek és jó, ahogy különböző módon vannak előadva (pl. bábozás, vagy tárgyakkal illusztrálva).” Pusztainé Pelikán Dóra

Bence Zsófi gyermekei, Lea (5) és Gergő (6) ezekért szeretik a Bibliakuckót:

- Mert nagyon jó, hogy mesélnek nekünk minden szombaton.
- Mert a Szabolcs jól gitározik és a Lilla szépen énekel.
- Mert érdekesek a történetek és a Bartimeusban nagyon tetszenek a rajzok.
- Mert a kedvencem a Bartimeus és nagyon szeretem, amikor meggyógyítanak egy bénát.
- Mert utána egész nap énekeljük az “Olyan örömet, mint a forrás”-t.
- Mert megismertük a Gáncs Tamás hangját.

Cserkészlet és vírus

Az idei tanévet nagy lelkesedéssel kezdtük el a csapatban, rengeteg tervünk volt. Nagy öröm volt mindenki számára, hogy a tavaszi online őrsgyűlések után újra személyesen tudtuk megtartani az alkalmakat. Sajnos ez a lehetőség csak pár hétig tartott, de annak a pár személyes találkozásnak is már nagyon örültünk.

Ebben az évben az a szokatlan számunkra, hogy szinte csak őrsi közösség van, az egész csapat nem tud találkozni. Az idei évkezdő napot online formában valósítottuk meg, az őszi portyánkat őrsi kirándulásokkal helyettesítettük, míg a téli kirándulás családi programmá alakult át. Idén egy régi hagyományt, a gálaestet is felelevenítettük online formában, amit egy idősebb őr szervezett. Minden őrnek egy produkciót, videót kellett készítenie, amit közösen néztünk meg online keretek között.

Én úgy gondolom, hogy rengeteg nehézsége volt ennek a félévnek, de nagyon sok mindent tanultunk, amit remélhetőleg tovább tudunk vinni a következő félévre is. Rájöttünk, hogy mennyire fontos az őrsi alkalmak, kirándulások gyakorisága, hogy egy-egy online alkalom kis energiabefektetéssel mennyi mindent tud nyújtani. Leginkább talán arra döbbszünk rá, hogy bár nehéz így fenntartani és sokszor elfogy a lelkesedésünk, de mindez még így online formában is megéri.

Szerintem mindannyiunk nevében írhatom, hogy alig várjuk már azt a pillanatot, amikor egy tábor-tűz körül ül az egész csapat, felszabadultan, újra együtt.

☞ ZACHER ENIKŐ

Idei böjtünkben Tóthné Bence Ágnes ötlete nyomán cserkészeink meglátogatták idősebb gyülekezeti tagjainkat. A “küszöbköszöntés” egy apró cserép virággal és lelkészeink böjti írásaival kívánta segíteni az elmélyülést ebben az időszakban.
 Köszönet a közreműködőknek!

120 éve, 1901. február 6-án született Ordass Lajos

Ennek kapcsán emlékezünk meg a közöttünk végzett majd négy éves szolgálatáról. Elhangzott az Evangélikus Magazin februári adásában.

Ordass (ekkor még Wolf) Lajost, az egykori bányai egyházkerület esperesét az 1941. szeptember 11-ei kelenföldi közgyűlés hívta meg Ceglédre a megüresedett lelkészi állásba. A gyülekezet vezetősége – tanulva az előző lelkészválasztás heves csatározásaiból – úgy döntött, hogy ezúttal meghívással tölti be a mindössze 50 évesen és tragikus körülmények között életét vesztett Szántó Róbert (†1941. június 28.) lelkész helyét. Gyülekezetünk második parókus lelkésze mindössze tíz évig szolgálhatott közöttünk.

Ordass Lajos beiktatására 1941. november 2-án került sor, aki ugyancsak tíz évi ceglédi szolgálattal a háta mögött mondott igent a kelenföldiek meghívására. Szántó Róbert olykor patetikus és szuggesztív igehirdetése után Ordass Lajos egy egészen más stílust képviselt. Szinte rezzenéstelen arccal és mozdulatlan merevséggel tárta fel hallgatói előtt egy-egy igeszakasz üzenetét és mélységét.

Négy éves szolgálata éppen a 2. világháború idejére esett, ezért nem véletlen, hogy a lelképásztori munka mellett alapvetően a szeretetszolgálat, és a háború áldozatainak és hozzátartozóiknak gondozásával és megsegítésével telt. Emellett minden tőle telhető segítséget megadott a vallásuk vagy származásuk miatt üldözötteknek. Kapcsolatban állt a svéd nagykövetséggel, ahonnan „védelelevelet” kért és kapott számos család számára (l. Betérők anyakönyve). Munkatársaival fontosnak tartotta a gyári munkások evangelizálását. A háború ellenére töretlenül reménykedve a jövőben, óvodát nyitottak a tanácstermünk alatti alagsorban, amely sajnos csak 1949-ig működhetett.

1944-re a háború pokla a székesfővárost is elérte. Wolf (=Farkas) Lajos a Wehrmacht március 19-i bevonulásakor nyújtotta be magyarosítási kérelmét, hogy addigi nevét Ordassra változtassa. Az engedélyt októberben kapta meg.

A kitelepítéseknek, a menekülésnek és a halálos áldozatoknak köszönhetően ebben az időszakban megcsappant a gyülekezet létszáma, s a bombázások egyre nehezebbé és veszélyesebbé tették a mindennapi életet.

Ordass Lajos a ceglédiekkel is tartotta a kapcsolatot. Szeptemberi ottjártakor megdöbbenő és borzalmas eseményekről értesült (a háború áldozatairól, elhurcoltakról, megszegyenítettekről és létbizonytalanságról).

A külső teher mellé egy-kettőre személyes is párosult. Hűségese felesége bekerült a Kútvölgyi úti – 1 évvel korábban megnyílt – Országos Tisztviselői Betegsegélyező Alap kórházába. Így az ostrom alatt majd két hónapig nem találkozhattak. Ezt az időszakot a mai urnatemetőnk helyén lévő egykori pincében négy gyermekével

együtt vészelte át.

A harcok elcsitulását követően nagy erővel megkezdődhetett az épületegyüttesünkön az ostrom során keletkezett károk helyreállítása: például a templomtető rendezése, mely munkából a lelkészek mellett a gyülekezeti tagok (fiatalok és idősek egyaránt) kivették részüket. Állítólag a templom körzetében talált fel nem robbant bombákat maga Ordass Lajos gyűjtötte össze, és vitte el a gyűjtőhelyre. Mindemellett megkezdődhetett a szó szerinti lelki munka is az özvegyek, hadirokkantak és kenyérkeresetüket elvesztettek között.

1945 nyarán D. Dr. Raffay Sándor egyre súlyosbodó betegségére való tekintettel lemondott püspöki tisztéről. A választás során azután nagy többséggel a bányai egyházkerület kelenföldi lelké-

Ordass Lajos a szószéken

szét, Ordass Lajost választották meg utódjául. A beiktatásra 1945. szeptember 27-én került sor a Deák téren. Az ezután következő hányatott, küzdelmes évekről-évtizedekről rengeteg forrás, megemlékezés olvasható.

Befejezésül hadd idézzem egy, a személyiségéről és kegyességéről sokat eláruló kijelentését, ami ak-

kor hangzott el, amikor tudomására jutott, hogy őt választották főpásztorul: Jobb lenne nem talpon, hanem térden állva fogadnom e döntést!

Emléke legyen áldott közöttünk!

☞ BLÁZY ÁRPÁD

Emlékezünk - Elhunyt Bencze Imréné Ruttkay Miklian Ágnes

Életének 86. évében, 2021. március 9-én elhunyt Bencze Imréné Ruttkay Miklian Ágnes, egykori pesterzsébeti és kelenföldi papné. Teme-tése március 26-án, pénteken 15 órakor lesz a pesterzsébeti evangélikus templomban, szűk családi körben.

Ittész Szilvia emlékezik reá.

Kedvenc nénim volt.

Ági néni volt az a néni az életemben, akiről már nagyon hamar eldöntöttem, hogy ha öreg korára ágynak esik és ápolni kell, akkor majd szeretnék én is jelentkezni segíteni, hogy valamennyit visszadhassak abból, amit kaptam tőle. Erre így végül nem kerülhetett sor, hirtelen került kórházba, és bár a műtét után egy hónapig küzdött még, csak gyerekei tudták meglátogatni utolsó napjaiban. Más

nem engedtek be hozzá, hiszen a világvárvány idejében ment el ebből a világból.

Az nem is akkora baj, hogy végül nem szorult hosszan tartó ápolásra. De azért egy kicsit szívesen ápoltam volna, vagy legalább azt az sms-t egy nappal előbb kellett volna elküldenem neki, amit már régóta terveztem. Így most a megkésített sms helyett személyes hangú visszaemlékezéssel igyekszem feleleveníteni a papné, iskolatitkár, gyülekezeti munkatárs és igazi misszionárius alakját, aki persze édesanyja, testvére, anyósa, nagymamája és dédnagymamája is volt sokaknak.

Ezen a ponton azonban elakadtam, hiszen nem nekrológot vagy hivatalos életrajzot készülök írni. Persze utánanézhetnék a fontos adatoknak az életében, de számomra az alakját nem ezek adják vissza, a lényegét nem ezek az adatok ragadják meg. Hanem mi is? Hát mondjuk az, hogy ehhez a szöveghez is lenne hozzáfűznivalója, lenne néhány ötlete, hogy mit lehetne még beletenni - de persze eleve mondaná, hogy ne róla írjak, hanem Krisztusról meg az Igéről, az a lényeg. Tényleg az volt a lényeg az életében.

Krisztus volt a lényeg, amikor

Budapesten, a kelenföldi gyülekezetben, ahol férje, Bencze Imre 1966-1991-ig volt lelkész, gyermekbibliai körbe jártam a hetvenes években. Ági néni mint papné tartotta nekünk, gyerekeknek a bibliaórákat, és hát máig azokat a bibliai történeteket ismerem a legjobban, amiket ő tanított. Volt benne egyfajta lényeglátás, ahogyan tanított, úgy éreztem mint gyerek, hogy ez most valami nagyon fontos. Itt figyelni kell.

Mire kellett figyelni? Inkább kire, mert Ági néninek, mondhatni, ez volt a mániája: a Krisztushoz vezetés. Kreativitása, energiája, tenni akarása és frissessége pedig ragadós volt, odaadása tette készített. Az ő közelében nem lehetett takarékmódban maradni, rá kellett kapcsolni, ha tartani akartad a tempót.

Máig megvannak azok a gépelt, sokoldalú passiószövegek, amiket a nyolcvanas évek aktív ifjúsági életében előkészítettek Imre bácsival, hogy előadjuk őket a passióolvasási körútjainkon. Vagy hány egykori kelenföldi gyülekezeti tag, család és gyerek ápol szép emlékeket Ági néni és Imre bácsi sári heteiből, hétvégéiről, amik, mai szemmel nézve, szabályos missziói konferenciáknak számí-

tanának! Eleve mekkora ötlet volt 1981-ben a sári üres parókia megszerzése a gyülekezet számára! Kellott hozzá némi merészség és kreativitás, hogy a kedvezőtlen egyházpolitikai hangulatban mégis megtalálják a módját a belső misszióknak. Sári lett a helyszín a lelki és testi töltekezésre, a Biblia tanulmányozására fiatalnak és időseknek egyaránt.

Amikor már nagylányként, segítőként vettem részt a gyerektáborokban, a legtöbbet Ági néni estébe nyúló előkészítőiből, személyre szabott igéiből kaptam, amikkel készültünk a másnapi bibliakörökre, akadályversenyekre, játékokra. Egy ilyen nyári gyerektábor heté-

nek a végén kaptam tőle azt a jézusi ígét egy kis kartonlapon, hogy „Ha azokat szeretitek, akik szeretnek titeket, mi a jutalmatok?” (Lk 6,32) Nagyon mély benyomást tett rám ez a gondolat, máig őrzöm az üzenetet és a felszólítást, ami azonban akkor meghökkentett. Ez volt Ági néni: végigdolgoztuk az egész hetet, kimerültünk a hangos és izgága gyerekseregtől, az állandó készenléttől, a nyolcvanas évek falusi komfortjától, és meg voltunk magunkkal elégedve, hogy milyen rendesek vagyunk. És Ági néni erre mivel zár? Azzal, hogy nem elég. Ez nem elég, ennél több kell, majd azokat is kell szeretni, akik nem szeretnek. Krisztus útja arra van.

Ági néniével Suron

Ági néni kedves is volt, igen, de komolyan is vette az embert, és ez volt a fontosabb. Amikor megszervezte, hogy mint kelenföldi fiatal, járjak rendszeresen egy idős nénihez, aki németül szeretne társalkodni, és akkor mindketten jól járunk, akkor úgy éreztem, komolyan vesz engem, és így én is komolyan vettem a rám bízott feladatot. Amikor gondja volt rá, hogy a különböző – ifjúságnak, házaspároknak, nyugdíjasoknak, presbitereknek – szóló alkalmakra a lelki táplálék mellett testi táplálék is jusson, akkor ez is a gyülekezeti tagok és alkalmak komolyan vételét jelentette. Amikor utolsó előtti kelenföldi évében mint egyházi az esküvőnkön, a bevonulás előtt még odajött hozzánk, hogy elmondja: ne felejtsünk el felnézni a karzatra, amikor megszólal az énekkar, akkor komolyan vett minket is, és az énekkar munkáját is. És ez jólesett.

Meghatározó élmény volt, nem csak számomra, hogy mindkét lelkészcsalád – Benczések mellett Missura Tibor bácsi és Mária néni is – hívogató, nyitott, otthonos parókiát alakítottak ki. Mindkét lelkészalakás nyitva állt, odavonzódott az is, aki nem is akart. Ági

néninek gondja volt rá, hogy a nappalijukban vendégül látottaknak otthonos háttérrel biztosítson. Ott szövődött újra a sepsiszentgyörgyi kapcsolat, ott terítették az LVSZ-nagygyűlés külföldi vendégeinek, ott alakult az új finn barátság a Helsinki melletti kuloosaari gyülekezet vendégeivel. Oda jártak a szüleim házaskörbe, ott voltak a megbeszélések, az előkészületek, ott találkoztak egymással a gyülekezet tagjai. Ugyanakkor nem volt ez afféle nyomasztó és pedáns minta-háziasszonyosság, sőt: Ági néni konyhájában a takarékoság, a praktikum és gyorsaság mindig előnyt élvezett, és ebben is volt valami üdítő.

Ági néni a magyar lepramisszió munkása is volt. Ő Dobos Károlytól tanult, én meg tőle hallottam először arról, hogy miért is fontos ez a távoli probléma. Rajta láttam, milyen az, amikor valaki a Krisztus-követés következményeként elkötelezi magát távoli és látszólag megoldhatatlan feladatok mellett. Alapító tagja, később szervező titkára volt az Evangélikus Külmissziói Egyesületnek, és tőle tanultam, hogy miért is fontos a külmisszió: a külmisszió többek között a belmisszió miatt fontos.

Csak az erős, imádságos háttér tud kiküldeni bárkit is bárhova.

Ági néni szeretett intézni, szervezni, problémákat nem megoldatlanul hagyni, néha talán túlságosan is. De a motor, ami hajtotta, Krisztus volt, és ez érződött a jelenlétében, a szavain, a tetteiben. Fő célja a férje, Imre bácsi szolgáltatásának támogatása volt, később pedig özvegyen is megtalálta a szolgálati területeit – Krisztus ügyét szem előtt tartva mindenkor és mindenben.

A vasárnap „évfordulója”

Ezerhétszáz évvel ezelőtt, Kr.u. 321. március 3-án nyilvánította I. (Nagy) Konstantin császár az egész Római Birodalom számára ünnepnappá a vasárnapot. Az évforduló alkalmából a Németországi Egyesült Evangélikus-Lutheránus Egyház és más német egyházak vezetői közös nyilatkozatot adtak ki, amelyben felhívják a figyelmet a pihenőnap jelentőségére és arra, hogy fontos megvédeni a vasárnapot; nemcsak a bibliai teremtéstörténetben, illetve Krisztus feltámasztására való emlékezésben játszott

Ági néni már nincs, már nem tudom tőle megkérdezni, hogyan is voltak a dolgok régen. Ez nagy veszteség. De Ági néni élete nyereség volt mindenkinek, aki kapott a lényeglátásából és tenni akarásából. Ő maga persze ezt visszautasítaná, és azt mondaná, hogy az ő élete Krisztus, és másnak is Ő legyen.

2021. március 13.

✉ ITTÉS SZILVIA
evangelikus.hu

Konstantin császár kolosszális szobrának részlete (Róma)

szerepe miatt, hanem mert a testi és lelki élet védelmét és így az ember valódi „szabadságát” szolgálja; szabadságot a munka rabságá, a mindent a hatékonyságnak alá-

rendelő szemlélet alól. Különösen fontos a megállás, a munka és pihenés ritmusának megtartása ma, amikor a digitális átállás miatt egyre többen otthonról dolgoznak és amikor így még könnyebben egybefolyhatnak a hét napjai.

A nyilatkozat kitér arra is, hogy a keresztény egyházak kiállnak

Szerbia

A Szerbiai Augsburgi Hitvallású Szlovák Evangélikus Egyház (Slovenská evanjelická augsburgského vyznania v Srbku) ebben az évben ünnepli 100 éves jubileumát, aminek mottójául azt a Luthernak tulajdonított kijelentést választotta, hogy „Ha tudnám is, hogy holnap elpusztul a világ, még akkor is ültetnék egy almafát.” Egy fiatal vojvodina-i lelkész, Miroslav Ponjičan nemcsak egy almafát ültetett, hanem elindított egy mozgalmat, amelynek keretében az egyház 29 gyülekezete 2020 november és 2021 február között, a 100 éves évfordulóhoz kapcsolódóan százszáz, összesen 2900 almafát ültetett, mégpedig olyan ősi fajtákból, amelyeket egy, a különböző fajták megőrzésével foglalkozó faiskola segítségével válogattak.

amellett, hogy a vasárnapi munka csak a szükséges feladatok ellátására korlátozódjon, és hogy a pihenőnap mindenki számára elérhető legyen.

Forrás: <https://www.ekd.de/sonntagsruhe-63261.htm>

Az akcióba sok gyermeket vontak be, akik szüleikkel együtt egy közös információs beszélgetésen vettek részt; a fiatalokkal pedig az almafához kapcsolódóan egy, a hit és a teremtett világ megőrzésének témáját körülvéringó istentiszteleti alkalmat is szerveztek.

Forrás: <https://www.lutheranworld.org/news/serbia-apple-tree-sign-faith-and-creation>

✉ BERNHARDT DÓRA

A Magyarországi Luther Szövetség és az Evangélikus Országos Gyűjtemény nyilvános előadásai az Evangélikus Országos Múzeumban

A pandémia ellenére megrendezésre kerülnek a most már hagyományosnak mondható előadások. Elővigyázatosságból, meg természetesen a múzeum bezárása miatt a három tavaszi előadás felvételről, online lesz megtekinthető, míg az őszre tervezett előadások már a múzeum előadótermében is meghallgathatók lesznek. **Március 25-én, csütörtökön 18.00 órától** lesz elérhető/megnézhető **Dr. Blázy Árpád** előadása: **Eucharisztia/Úrvacsora az I-III. században.** **Április 29-én 18.00 órától** **Dr. Krisch András** előadása következik: **A soproni népszavazás és az evangélikusság** címmel. **Május 27-én** **Dr. Remenár Krisztina** tart online előadást: **Hlboky György dalmagyűjteménye** címmel. **Szeptember 30-án** **Dr. Béres Tamás** előadása lesz meghallgatható, terveink szerint már a helyszínen is, melynek témája: **Bonhoeffer mai értelmezése.** Ezt követi ok-

tóber 28-án **Dr. Csepregi Zoltán** előadása: **A nyugalom napja a wittenbergi reformátoroknál** címmel. 2021 utolsó alkalma **Dr. Krähling János** előadása lesz **november 25-én**, melynek címe: **A türelmi rendelet előtti evangélikus templomépítészet a Kárpát medencében.**

Természetesen ezek az előadások is megtekinthetők lesznek később felvételről is.

☞ HARMATI BÉLA LÁSZLÓ

Kovács Viktor: Gyógyító örömhír

„Az egyház primér feladata az evangélium hirdetése. Ez az esetek túlnyomó többségében azonban nem a magas szószékekről, s nem is a katedrák tanító-kinyilatkoztató világából történik, hanem a betegágy mellett, a rászoruló oldalán állva, a segítségért kiáltót meghallgatva és neki az örömhírt tolmácsolva.” – írja dr. Hafenscher Károly, Kovács Viktor ajkai lelkész praktikus füzetének előszavában. Ezzel a pár mondattal egyúttal meg is magyarázza a kötet tartalmát jól tükröző címadást. Olyan liturgiát, imádságokat, énekeket találunk a kiadványban, melyek megszólítják a betegségben szenvedőket és azokat is, akik a betegekhez, haldoklókhöz szólnak. Elmélyült segítséget kaphatnak lelkészek, laikusok és családtagok is, akik támaszt, vigasztalást, reménységet szeretnének vinni a szenvedőknek Isten ígijén keresztül.

A szerző egy rövid bevezetőben a gyógyítás, gyógyulás Jézushoz köthető alapvetésére és gyakorlatára reflektál, majd pedig egy amerikai alapokon nyugvó megújulás-liturgiával vezet a beteget és „társát” igeszakaszokon, imádságokon és énekeken keresztül.

Különleges eleme ennek a liturgiának a kézrátétel és olajjal megkenés, ami az áldást és a bűnbocsánatot, gyógyulást jelképezi Jézus Krisztusban.

A válogatott énekek közt találunk Taizé-ből valókat, ifjúsági énekeket, korálokat és recitálható zsoltárokat is. Az imádságok a könyv szerzőjén kívül többek között Ordass Lajostól és Raffai Sándortól származnak.

„Minden embernek szüksége van gyógyulásra az élet valamely területén. Éppen ezért a gyógyítás mindig is az egyház alapmozdulatai közé tartozott. Az apostoli csodák, a hívő életekben megnyilvánuló jelek, vagy az évszázadok alatt létrehozott szociális-medikális intézményrendszerek mind-mind a Nagy Gyógyítóra mutatnak.

„Ez a kiadvány sem akar mást tenni, mint az ígén, az imádságon, az éneken, a szentségen és a találkozáson keresztül Krisztusra mutatni.” (hátsó borító)

☞ MOLNÁR LILLA

A csillagtól a kereszt felé

Bagi Tamás iktatása

Az új gyűlitem új zongorája új életre kel

Megérkezett hozzánk is a betlehemi láng

Kántorátus 25

Február 14-én ünnepi vesperán lehetünk együtt, ahol hálát adtunk a Fővárosi Protestáns Kántorátus negyedévszázados szolgálatáért

„Az Úrtól jön a szabadulás!” (Jón 2,10b)

Online bibliakör Jónás könyvéről

Február négy szerdáján négy online bibliakört tartottunk zoomon keresztül

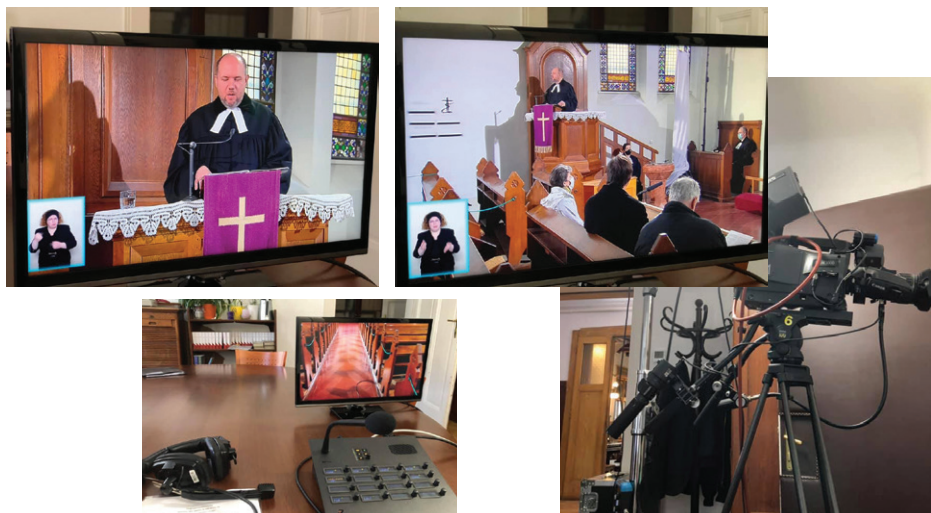
Február 3.
18:00
Molnár Lilla

Február 10.
18:00
Nagy Szabolcs

Február 17.
18:00
Gáncs Tamás

Február 24.
18:00
Blázy Árpád

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!
Jelentkezni a gancstamas@gmail.com címen lehet.

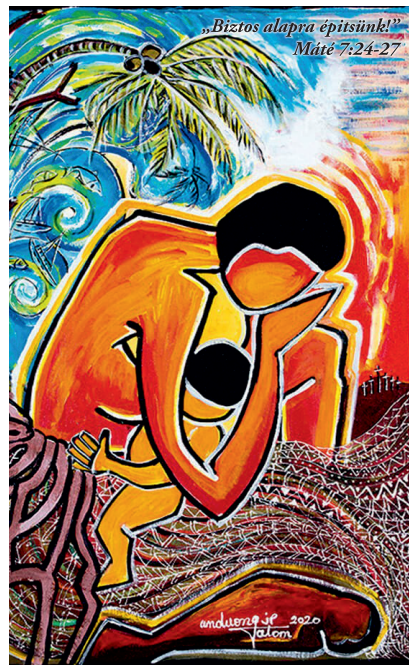
Virágvasárnap templomunkból közvetített istentisztelet élőben a Duna Tv (Bolla Zsuzsanna képei)

Konfi+

Lakásifi

Világímanap festmény

Gyülekezetünk életéből

Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek (Jn 15,5-9) címmel került megrendezésre az idei **ökumenikus ima-hét** (január 18-24.) A járványügyi helyzetre való tekintettel kerületünk lelkészei idén online formában tartak elénk egy-egy rövid igei gondolatot. Szolgálattevők voltak: Kelemen Imre rk. plébános, Kocsis Tamás görögkatolikus lelkész, Kótán Béla baptista lelkész, Huszár Lőrinc O.Cist rk. káplán, Molnár Sándor ref. lelképásztor, valamint lelkészeink Blázy Árpád és Gáncs Tamás. A videóüzenetek utólag is bármikor megtekinthetők gyülekezetünk YouTube-csatornáján.

Január utolsó vasárnapján templomunk adott otthont a **Leprások Világnapja** ünnepi alkalmának.

Köszönetet mondunk **Portik Ágnes** és **Rákóczy-Kiss Eszter** szolgálatáért, akik lelkészi hivatásunk hűségese munkatársai voltak éveken keresztül, Ági pályázati referensként, Eszter irodavezetőként. Ági február közepén, Eszter március végén tette le a szolgálatot. Legyen Isten gazdag áldása életükön. Ági munkáját Máthé

Eliza hitoktatás-történelem szakos egyetemi hallgató vette át, Eszter pozíciójának betöltése folyamatban van.

Köszöntjük **két felnőtt testvérünket**, Tost Nándor Pált és Máhli Balázst, akik több hónapos előkészítő után (január 24-én ill. február 14-én) részesültek templomunkban a keresztség szentségében és konfirmációi áldásban. Az áldó Igék: Jézus szava: Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon (Jn 15,16); és az apostolé: Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára (Fil 1,6). Felkészítőjük Blázy Árpád volt.

Február 3-24. között **négyrészes online bibliakört tartottunk** a zoom alkalmazás segítségével. Témánk ezúttal Jónás könyve volt. A sorozat egyes alkalmait (sorrendben) Molnár Lilla, Nagy Szabolcs, Gáncs Tamás és Blázy Árpád tartották.

Februárban indult útjára a **Kelenföldi Bibliakuckó**, amely egy gyermekeknek szóló online sorozat, melyben munkatársaink illusztrációkkal, zenével színesítve egy-egy bibliai történetet mondanak el. A sorozat házigazdái: Vég-hné Pozsgai Olga, Molnár Lilla és Nagy Szabolcs.

Az **MTVA Evangélikus Magazin** című februári adásában születésének 120. évfordulója alkalmából megemlékezés hangzott el Ordass Lajos kelenföldi szolgálatáról (1. cikket). A márciusi adásban pedig egy, a lelkészeinkkel készített interjú volt látható, melyben bemutatták a *Jóbbal a karanténban* címmel nemrég megjelent kiadványunkat. Az interjú szintén megtekinthető YouTube-csatornánkon.

Február 23-án Keczkó Pál esperes meghívására a **budahegyvidéki bibliakör vendége volt Gáncs Tamás** lelkészünk, aki *Apostolok apostola* címmel tartott előadást Mária Magdolna szerepéről az evangéliumokban.

Március 5-én **László Imre, Újbu-da polgármestere** (online formában) fogadta gyülekezetünk

elnökségét, Gáncs Tamást és Szepesfalvy Ákost. Az egyeztetés középpontjában az országos egyház óvodafejlesztési terve állt, melynek keretében új óvoda építésére kerülhet sor a 11. kerületben. A konstruktív beszélgetés előremutató eredményeket hozott.

Március 5-én tartottuk templomunkban **világimnap ientiszteletünket**. Az alkalmon igehirdetéssel Keczkó Szilvia budahegyvidéki lelkész nő szolgált, a liturgiát, mely sok laikus felolvasó részvételével zajlott, Molnár Lilla vezette.

Március 7-én **szupplikáció** volt gyülekezetünkben. Wachter Bal-dó végzős teológus hallgató hirdette közöttünk Isten igéjét. A perselypénzt az Evangélikus Hit-tudományi Egyetemen folyó munkára gyűjtöttük.

A **gyülekezet presbitériuma** február 9-én és március 23-án ülésezett, ahol elfogadta a tavalyi zárszámadást és az idei költségvetést. A testület úgy döntött, hogy a megüresedett másodlelkészi állás betöltésének folyamatát Molnár Lilla lelkész nővel folytatja. A márciusi ülésen jelen volt

Homoki Olga és Keczkó Pál az egyházmegye, és Bak Péter az egyházkerület részéről.

Március 25-én tartották a **Magyarországi Luther Szövetség és az Evangélikus Országos Gyűjtemény** által A *Reformáció öröksége 2021* címmel idén is megrendezésre kerülő nyilvános előadássorozat első alkalmát – online formában. Ezen Az *Eucharisztia / Úrvacsora az első három században* címmel lelkészünk, Blázy Árpád tartott vetített képes előadást, mely YouTube-csatornánkon ugyancsak visszanezhető.

Népmozgalmi adatok 2020

Esketések 2020

Hajabács Balázs - Vida Sára Zsófia
Vághelyi Gábor - Szóka Ágnes
Pécsi Szabó Dénes - Gyüdi Melitta
Vincze Zoltán - Kecskés Nóra
Ignác András - Urbán Henrietta
Szilágyi Domokos - Józsa Melinda
Formanek Dániel - Landler Anett
Blázy András Péter - Varga Andrea
Gombos Gergely - Bence Kata
Ágnes

Jakab böjtje - a mi böjtünk címmel tartottuk idei **zenés, öku-menikus böjti sorozatunkat**, mely a tavaly a járvány miatt félbehagyott sorozat folytatása volt. Az első alkalmat jelenléti, a többi alkalmat online formában hirdettük meg. Igéhirdetőink voltak: Vég-h Zsuzsanna református lelkész nő, Fehérváry Jákó bencés szerzetes, Németh Zoltán evangélikus lelkész és Dr. Khaled A. László metódista szuperintendens. Muzsikával: Ecsedi Zsuzsa, Ecsedi Klára, Németh Zsuzsanna, Németh Sándor és a Pax et Bonum Kamarakórus szolgált. A sorozat házigazdája Gáncs Tamás, a művészeti vezetője Németh Sándor volt.

Majoros Ádám - Jankura Borka
Zacher Viktor - Seres Eszter
Békés Márton - Kepe Nóra
Polonyi Dániel - Dr. Vörös Lilla
Erzsébet
Pálmai Zsolt Tibor - Balogh Zsuzsanna

Keresztelők 2020

Daher Ahmed Richard; Daher Renáta;
 Alsousou Rawah; Daher Rashed;
 Ittész Julianna Mária; Szóka Ágnes;
 Gáncs Martin Gábrriel; Kalapos Alíz;
 Molnár Katalin; Nemes Ábel
 Benjámin; Major Tamás; Szabó Lotti;
 Széll Veronika; Bogáth Fanni;
 Bódi Gergő Gyula; Bódi Mira;
 Virji Áron; Juhász Dániel Attila;
 Cseke Blanka Kamilla;
 Dorogi Bálint Sándor;
 Halászlaki András;
 Balogh Dalma; Pusztay Jázmin;
 Baktay Ágnes Júlia;
 Magyar Ákos Márk;
 Ocskai Donát; Ignác Júlia;
 Barát Áron; Gáncs Dorka;

Felnőtt konfirmáció

Dr. Bogáth Fanni
 Szóka Ágnes

Halottaink

Tóth Tiborné Szabó Erzsébet †75;
 Dr. Csaba Lászlóné
 Rigó Erzsébet †84;
 Mallasz Ottó Alfréd †72;
 Dr. Szemessy Tiborné
 Keresztkúti Janka †91;
 Dr. Szapár Endréné †83;
 Kuklis Iván †89;
 Hidl Lajosné Domafalvy Irén †95;
 Schuszter Ferencné †80;
 Lám István Géza †76;

Szabolcs Levente †76;
 Zwada Ildikó †73;
 Pelikán Pál †75;
 Czifferi Béla †62;
 Fander Éva †95;
 Demény Ottóné Pálfalvy
 Erzsébet †94;
 Pós Rezsőné Mészáros Blanka †93;
 Dr. Kovács Dezső †93;
 Gáncs Aladárné Hybl Klára †92;
 Czeiter Györgyné Nagy Katalin †84;
 Kutasi Pálné Füleki Irén †82;
 Dr. Schulek Elemér †91;
 Pálmai Tiborné
 Kopiás Ilona Etelka †90;
 Wenzel Gottfried †88;
 Próhle Henrikné Bányai
 Zsuzsanna †81;
 Dr. Merényi Miklósné Péli
 Róza †94;
 Károly Józsefné Balla Ibolya †86;
 Bán Mária Magdolna †79;
 Gelleyneké Fekécs Edina †73;
 Orendi Katalin Matild †78;
 Czunyi Sándorné Varga Irma †78;
 Stráner Zoltán István †81;
 Dr. Nagy Kornél István †67;
 Zsáry Gyuláné Széll Ida †94;
 Valtinyi Dániel József †78;
 Gyömörey Attila Miklós †77;
 Kovács Györgyné Guts Márta †81;
 Liska Sándorné Hutter Ibolya †80;
 Horváth Józsefné Kovács
 Ildikó †78;

Hivatali rend

A lelkészi hivatal az új koronavírus járvány miatt zárva tart.
 A munkatársak otthonról dolgoznak, telefonon,
 e-mailen elérhetőek.

Lelkészi hivatal:
 1114 Budapest,
 Bocskai út 10.
 Hétfő-péntek 9-13 óra,
 Csütörtök 17-19 óra.

Telefonszámok:**Lelkészi hivatal**

GÁNCSS TAMÁS IGAZGATÓ LELKÉSZ	1/361-2159
BLÁZY ÁRPÁD PARÓKUS LELKÉSZ	20/824-3703
MOLNÁR LILLA BEOSZTOTT LELKÉSZ	20/824-2907
BUDAY DORKA HITOKTATÓ	20/824-6202
BEDECS RÉKA HITOKTATÓ	20/824-5370
BENCE GÁBOR KÁNTOR, KARNAGY	20/775-3891
NÉMETH SÁNDOR KÁNTOR	20/824-4524
MÁTHE ELIZA PÁLYÁZATI REFERENS	20/824-2762
LÁSZLÓ DÁVID EGYHÁZFI	20/339-3569
MÜLLER GYÖRGY KERTÉSZ, KARBANTARTÓ	70/426-2859
	20/573-3140

Kelenföldi evangélikus hírlevél**A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja**

1114 Budapest, Bocskai út 10. kelenfold@lutheran.hu,
 Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: BERNHARDT DÓRA, BODNÁR-ILLÉS ZSÓFIA, BLÁZY ÁRPÁD, GÁNCSS TAMÁS,
 HARMATI BÉLÁNÉ, ISÓ M. EMESE, ITTÉSZ-VENÁSCH ESZTER, SZABÓ KINGA, MOLNÁR LILLA,
 NAGY SZABOLCS

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: BODNÁR-ILLÉS ZSÓFIA (tszfizz@gmail.com)
 Megjelent 200 példányban. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a
 templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos; Nyomdai előkészítés: Kovács András;
 Nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu); Felelős vezető: Egyed Márton

